

Besúgó 4.

Nézem magam előtt az üres fehér képernyőt, írni szeretnék, akarok, érzem is erősen, hogy mit, de valahogy nem kívánkozok szavakba... És halkán elered az eső. Azt hittem, hogy nincs, ami jobban esne, mint a szajáni délutánok napsugarainak simogatása – de most mégis... A nyitott ablakon át beszüremelő csendes eső szólal meg helyettem.

Valami furcsa szomorúság fészkel közénk, amit nem értek. Visszapörgetem az elmúlt napok előadásait (kb. félidőben vagyunk a fesztiválon), és egyre többször azt látom, mintha a mosoly csak inkognitóban settenkedne a színházterembe (tisztelet a kivételnek). Nem értem. Hiszen a gyönyörű szajáni művelődési ház előtti teret és az étteremet a régi ismerősökkel, barátokkal való találkozások öröme hatja át, de amikor becsukják az ajtót, és felragyognak a reflektorok, akkor néha ijesztő a tudatos menekvés a nevetéstől. Nemcsak az önfelédlt szórakoztató kacaj, de a sziporkázó csipkelődés és a fanyarédes

humor, az irónia és önirónia is egyre ritkább vendég a deszkákon. Sokszor csak sötét reflexiók és valóságképek, keserű álmok, hiú ábrándok, gyilkos víziók tárulnak fel. Olyan előadások, amelyek már tudatosan nem akarnak sem nevetni, sem nevetetni. Nem értem. Mitől látják az emberek a nevetést banálisnak, színpadhoz méltatlannak, butának? Mitől az a vélemény, hogy az életről (amely többnyire igen kutya) nem lehet legalább egy csepp humorral beszélni, hogy az komolytalanná teszi azt, amiről szólni akarunk? Nem értem.

De nem ennyire sötét a világ, nem, csak most nyilván az eső meg a hétfő reggel telepedett rám, és erősíti fel bennem ezt az érzetet. Mert van valami végtelenül puritán és kézenfekvő, amit itt tanultam meg. Néha nem kell mást tennünk, csak *kibújni saját színes fátylaink (illúzióink?) elszigeteltségéből, meglátni másokat, megörülni nekik, és (talán fátylainkkal együtt) lépni tovább valami közös felé.* Végtelenül egyszerű.

Na most ezért felkötöm a gatyaszárat, és kilépek a hétfő reggeli melankóliámból. Egy kis lelket simogató jazz, egy jó erős kávé, és máris sínen van minden. Őszintén szólva kicsit örülök is neki, hogy ezután már csak napi két előadás vár ránk, hiszen nem vagyok annyira gyakorlott néző (pláne zsűri!), hogy napi három előadás diktálta tempó mellett is ép eszemnél maradjak, különösképp ha minden előadást nyitott szívvel, teljes figyelemmel követek, sőt utána igyekszem okosakat is mondani (de legalábbis úgy teszek, mintha). Most itt be kellene fejeznem ezt a gondolatsort, de valami még kikívánczik belőlem (bár ezt nem volna szabad bevallanom)... Néha nagyon nem szeretem azt, hogy percekkel az előadások után kell elemeznünk, „értékelnünk”, és esélyünk sincs arra, hogy a látottak, az élmény leülepedjék bennünk, és bizony van, hogy egy ritka kincset, a katarzist kell beáldoznom ezeknek a beszélgetéseknek... De hát ez a fesztivál forgataga. És milyen jó, hogy van fesztivál, és hogy itt VAN katarzisz! (És az eső is elállt.)

bbr

Ma a Találkozó színpadán

Egy új hét kezdete vígjátékkal és drámával fűszerezve

Ma egy vígjátékkal és egy drámával szeretnénk megörvendeztetni Önöket, és mosolyt csalogatni az arcukra. Délután a nagybecskereki Madách Amatőr Színház Ifjúsági Pódiumának vígjátékot tekinthetik meg, majd vacsora utáni szórakozásképpen az Adai Színtársulat előadását ajánljuk kedves figyelmükbe!

MADÁCH AMATŐR SZÍNHÁZ, IFJÚSÁGI PÓDIUM

A Madách Ifjúsági Pódium 2002-ben alakult meg az a célkitűzéssel, hogy középiskolás diákokat minél szélesebb körben bevonja a Madách Amatőr Színház munkájába, és ezzel biztosítsa az utánpótlást színházunknak. Eddig 6 bemutatót tartottak. Színre vitték Molnár Ferenc *Disznótórá*t, Weingarten *Első szerelmét*, egy Karinthy műveiből álló összeállítást, Szigligeti *Liliomfi*ját, Lionel Scott *Csutak* című művét és Lénárd Róbert *Éjjeltájt* című komédiáját.

A nagybecskereki Madách Amatőr Színház Ifjúsági Pódiuma bemutatja:

Lénárd Róbert:

Éjjeltájt (75')

Vígjáték

Szereplők:

- Csöves – Bodó Tímea
- Ósaszony – Barta Szanella
- Vallásos – Kenyeres Karolina
- Idegbeteg – Koppa Júlia
- Úriember – Csikos Dániel
- Drogos – Barta Frigyes
- Mágus – Manga Anikó
- Depressziós – Urbán Mária

A rendező munkatársai:

Díszlet kidolgozása: Fargó Tibor, Lackó Róbert

Jelmez: Harcsa Zsuzsanna

Fény- és hangtechnika: Lackó Róbert

Rendező: Jenovay Lajos

ADAI SZÍNTÁRSULAT

Az Adai Színtársulat 2010 januárjában alakult meg, kezdetben a Szarvas Gábor Könyvtár berkeiben működött, nem sokkal később azonban önállósult. A főként általános és középiskolásból álló Adai Színtársulat alapvető feladata, hogy hol együttesen, hol néhány kisebb csoportban ifjúsági színházi központként olyan színházi elveket valljon, amelyeknek lényege a játék őszintesége, célja pedig egyrészt az értelmes, szép magyar beszéd, az olvasóvá nevelés, a jelentős irodalmi élményeken való nevelődés, a mozgás és mozdulatok kultúrájának elsajátítása; másrészt a színpadhoz és a szerepléshez való szoktatás, valamint az itt élők sorskérdéseinek színpadi megfogalmazása.

Hogy munkásságuk gyümölcsöző, azt többek között az is bizonyítja, hogy 2010-ben ők vihették haza a közösségteremtő tevékenységért járó Garay Béla-díjat, mikor 34 fiatalot mozgattak meg munkájukkal.

Az Adai Színtársulat bemutatja:

Garaczi László:

Ovibrader (60')

Dráma

Szereplők:

Apró Kristóf

Csuvik Viktor

Huszák Gábor

Máriás Endre

Mészáros Zita

Miklós Ágnes

Nagybali Tamara

Pozsgai Zsófia

Vörös Emese

A rendező munkatársa:

Rendezőasszisztens: Molnár Emese

Súgó: Horvát Tímea, Szakál Sára

Technikai munkatársak: Kuntity Krisztofer, Szakál Szilárd

A rendező munkatársai:

Technikai munkatársak: Huszák Gábor, Morvai Szabolcs

Rendező: Krizsán Szilvia

A jó ízű Kex

A zsüri véleménye a zentai Kex Egyesület előadásáról

Még mielőtt pánikba estünk volna a kétéves Kex-hiány miatt, megérkezett Szajánba a csapat, hogy Döme Zoltán Bimbó, Fendrik Zsolt és Szabados Viktor szereplésével előadja a Szabó László rendezte színdarabot. Csak semmi pánik!

Solténszky Tibor számára kellemes meglepetés volt maga a mű, a *Csak egy kis pánik!!!* is. Megrögzött színházrajongóként nem nagyon híve a képernyős műfajoknak. Nagyon tetszett neki, hogy az interpretációban a műfajt kellő iróniával kezelték, és az ő fanyalgását is elhessentették. A kezdés még sem színházi értelemben, sem a lehetőségekben nem mutatta meg, mivé tud ez a dolog fejlődni. Már azért is hálás volt, hogy az asztalt nem középre tették, mert az a közhiedelemmel ellentétben előnytelen helyzeteket teremt a játéktérben. Írói-szerkesztői ravaszság, hogy sokáig bizonytalanságban hagyták a nézőt, ami ellene megy a kötelező hollywoodi dramaturgiának. Nem csaptak a lecsóba. Ennek a történetnek 2 + 2 főszereplője van, de a gengszterre, a Bimbó által megformált figurára van igazából kihegyezve a dolog. Bimbó ezt

bravúrosan oldotta meg. Félelmetes a bátorság, amivel ezt a figurához kitalált hangot végig tudta vinni, elképesztően jó váltásai voltak, elképesztően uralta a teret is, a nézőteret is. A dolog megeremtetta a maga valóságát, és a nézők jól érezték magukat, kicsik is, nagyok is. Végig ébren tartották a figyelmet. Mindig történt valami várt vagy váratlan, a közönséget végig lekötötték. A zsüri is jól érezte magát a nézőtérben, ami abból is látszik, hogy Solténszky egy idő után elfelejtett jegyzetelni.

Brestyánszki Boros Rozi nagyon örül, hogy két év után újra itt vannak. Fogalma sincs, hányadik előadás, amit látott tőlük, de ez az eddigiek közül a legjobb: beszippantotta, magával ragadta őt. Nem tudja, mennyit másoltak az eredetiből, de nem is érdekli, mert ez egy kompakt színházi előadás, aminek Morricone megadja a hangját: lát hozzá egy dzsoggingoló figurát, aki nem illik a képbe, de amint meghalljuk Don Corleone hangját, képbe kerülünk. Bimbó belövi a figurát, nézőként be tudjuk azonosítani, tudjuk, milyen figurát kell látnunk, de egy idő után feladja, és áttér normál emberi hangra. Ezt nehéz végigvinni, talán ezért volt szükség a negyedik szereplőre, a

whiskey-re. A nonstop ivással kellett volna valamit kezdeni. Vagy az ivással, vagy az üveggel, hiszen a főhős 60 percig iszik megállás nélkül

Nehéz problémákat találni az előadásban, de az zavaró, hogy az előadás kezdetén a zene elindul, aztán hirtelen baltával elvágják. Néha kellene a kemény váltások, de ez nem volt szerencsés megoldás. Jobb lenne, ha a zene szépen elhalkulna. Néha a szövegérthetőség sem volt tökéletes, bár látszott, hogy nagyon törekedtek arra, hogy érthető legyen.

A végén, ahogyan Bimbó a kalappal előrejön, és elmondja azt a két-három mondatot, az annyira meggyőző, annyira szép, jobb volt, mint Marlon Brando. Ez a darab közönségbarátabb, mint az eddigiek, amiket csináltak. Érződik, hogy kisebb térre van kitalálva. Jó, hogy azok is tudják élvezni, akik nem ismerik Morricone zenéjét, nem látták a Keresztapa-filmeket.

A szexualitás az ízlésség határain belül mozog, az előadás nem válik obszcénné, visszássá, gusztustalanná. Jól gádzalokdtak a térrel is.

Solténszky még annyit fűzött hozzá, hogy talán jobb lenne, ha a pszichiáter a darab során levetné a dzsoggingnak legalább a felső részét, mert ez a ruházat nagyon elkülöníti a maffiózótól, pedig a darab során ők ketten egyre inkább egybefolynak. Így viszont mintha időbeli különbség lenne közöttük, a pszichiáter XXI. századi, a maffiózó pedig egy ötven évvel ezelőtti figura.

A darabot tulajdonképpen a szereplők írták a film alapötletének a felhasználásával, és ez a zsüri mindkét jelenlévő tagja szerint előnyére válik az előadásnak.

Lejegyezte:
Szása

Szilágyi újra színpadon

A szilágyi Mosoly Amatőr Színjátszó Társulat zsűrizéséről

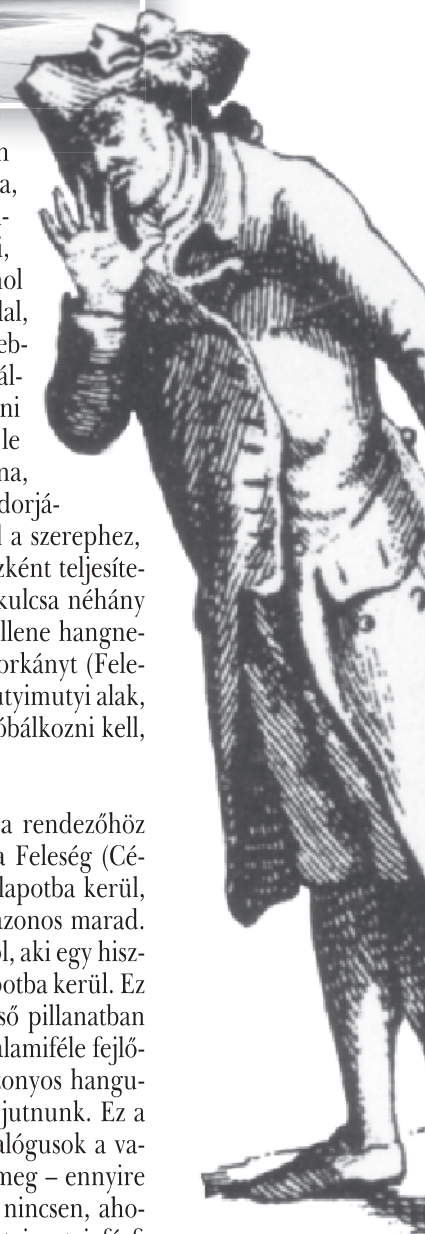
Két új arc a színpadon, kitartó emberek a háttérben: Kuntity-Zámbó Klementina, aki nem akarta elengedni ennek a csoportnak a kezét, nem akarta feladni a színjátszást. Pedig, mint a legtöbb kistelepülés, Szilágyi is egyre több lakóját integeti el. Így maradtak a tavalyi évben főszereplő nélkül a két főszereplős darabban. Klementina mégis talált két fiatal, akik átvették a szerepeket, és megállták a helyüket a színpadon.

Soltészky Tibor azt mondta, nagyon hálás, amikor műkedvelő társulatok kortárs szöveget vesznek elő. Régen volt már, amikor Soly elkezdte járni a vidéket. Azt látta, a műkedvelőknél nagy volt a bizonytalanság, mit is játszanak. Többnyire népszínműveket, Rejtő Jenőt és egyebet válogattak a színpadokra, aminek semmi köze nem volt az ő életükhöz. Hálás, hogy ez a tendencia az utóbbi 10-15 esztendőben kezdett megfordulni, és elkezdte érdekelni az amatőr színjátszókat is a kortárs irodalom, ami azt jelenti, hogy közvetlenebbül reflektálnak arra a világra, amiben élnek. Ráadásul a dramaturgkörökben mozogva – most már lassan negyven éve – átfut a kezén minden újabb írott mű.

Rengeteg remek íróknak van. A húszas, harmincas években volt egy nagyobb boomja a magyar drámának, és most megint van. Ma már egy nagy színház is, aki ad magára, egy évadban legalább egy kortárs előadást csinál. Ráadásul Spíró nagy ravasz. Nagyon nehéz szerző. Úgy nevette, hogy az embernek folyamatosan sírhatnékja van. A most látott előadás adós azzal, hogy jobban megdolgozza a rekeszizmokat. Nagyon a szociodráma síkját mutatja a történetnek. A lottónyeremény egyszer csak odapottyant két nagyon szerencsétlen sorsú ember életébe, és nem tudnak vele mit kezdeni. Jó lenne ennek kicsit a vidámságát is megmutatni. Túlságosan egy ritmusban játsszák az egészet, és nagyon egyféleképpen reagál egymásra a két ember. Tovább kellene kicsit színezni a két ember reakcióit. Nemcsak jó dumák vannak a szövegben, de a helyzeteken is lehet nevetni. Úgy van megírva a szöveg, ahogyan egy bohózat, nevetetni akar, és csak a végén kellene, hogy elsírjuk magunkat ezeknek az embereknek a tragikus életén. Ez után az előadás

után folyamatosan szánalmat érez magában a zsűritag a két ember iránt, és bosszantja, hogy nem képesek kilépni a kicsi életük-ből. Azon kell a két játészónak gondolkodni, egy-egy dologgal hol kellene megállni, hol kellene valamit mutatni, mielőtt megszólal, ami picit átértelmezi a dolgokat, és könnyebben mosolygunk, nevetünk rajta. Óriási vállalkozás, főleg azonnal a mély vízbe ugrani két új játészónak két ekkora szereppel, le a kalappal! A zsűritag nem gondolta volna, hogy debütáló színészeket lát. Bársony Adorján (Férj) néha érezhető volt, hogy fiatal a szerephez, de eléggé birtokolta mindazt, amit színészként teljesíteni akart. A helyzetek nevetségességének kulcsa néhány esetben a Férj kezében van, mert neki kellene hangnemet váltani, ő az, akinek ezt a szent boszorkányt (Feleség) meg kellene szelídítenie. Habár egy tutyimutyi alak, tehát túl sok eszköze erre nincs, mégis próbálkoznia kell, és hangot váltani.

Brestyánszki Boros Rozi a rendezőhöz fordul. Amint belép a Férj, a Feleség (Cétyényi Emma) egy bizonyos állapotba kerül, és ez a hangulat mindvégig azonos marad. Páni félelem a Feleség részéről, aki egy hisztérikus szent boszorkány állapotba kerül. Ez a hangulat jelenik meg az első pillanatban és ez marad meg a végéig. Valamiféle fejlődést kellene látnunk. Egy bizonyos hangulattól egy másikig el kellene jutnunk. Ez a szöveg nem reális. Ezek a dialógusok a valóságban nem történhetnek meg – ennyire hisztérikus szent boszorkány nincsen, ahogyan ennyire folytonosan tutyimutyi férfi

sem. El vannak rajzolva a jellemek. Viszont a társulat úgy játssza, mintha abszolút véresen komoly lenne. Itt vesznek el az előadás humora. Azt el tudjuk hinni, hogy a végén olyan szerencsétlen állapotba kerül a két ember, hogy elégetik az óriási nyereséget, de hogy ilyen dialógusok által történik meg mindez, azt nem. Kicsit elrajzoltabban kell játszani, és felragyog ennek az előadásnak a humora. Vajon a fiatalember mindig így ül otthon,

amikor egyébként éppen nem nyer a lottón? Mit szokott csinálni? Lehet, ki kellett volna találni, hogy egyébként mit szokott csinálni és ahhoz képest most miért ül az asztalnál. A zsűritag nagyon boldog volt, amikor végre a Férj beharapott az almába – mert történt valami.

Több díszletelemet nem használtak. Annyi játéklehetőség van a szövegen túl az előadásban!

Óriási fegyelem és alázat jellemzi a játzókat. Ez az első szerepük, és mindjárt ennyire nagy szerep, amit ilyen módon meg tudtak oldani! Elképesztő! – mondta Rozi.

Dramaturgiai kérdés: a jugós dolgot ki lehet húzni belőle, ahogyan a titós dolgot is, mert a történet sokkal inkább rólunk, az itt és mostról szól.

Hogy a Férj öt éve él házasságban és öt évesek a gyerekei sokkal hitelesebb lenne számunkra, mint a 19 évnyi házasság, az idős kor. Ha vállaltan fiatal-

labbat játszanak – a mozgáslehetőség is más, több játéklehetőséget ad.

Cétényi Emma feladata sokkal nehezebb, mert egy ültő helyében kell mindent megoldania. Nagyon szépen vitte végig a figurát Emma, előfordultak olyan másodpercek, amikor a helyzet bénasága miatt kiesik a szerepből, de csak másodpercekre. Amikor lereagálja a Férjet, valóságos gesztusokat kell használnia. A játzók messze magasan átugrották a léceket!

Rozi szerint Klementina bátran húzhatott volna még a szövegből. Mert ha kevesebb a szöveg, a játzók is talán felszabadultabbak lettek volna, nagyobb lélegezettel tudnak játszani, hiszen a szövegben nagyon sok a hasonló replika, hasonló végző, iszonyatos agymunka a játzóknak. Rengeteg lehetőség van a társulatban!

Kuntity-Zámbó Klementina, a darab rendezője elmondta, sajnos két hónap alatt készült el mindez. Klementi nagyon szereti a *Prahot*, mindenképpen meg akarta csinálni. Szerette volna behozni a jugós nosztalgiát is. A melankóliánk annyira fojtó – mondta –, ha jó történik velünk akkor sem emeljük fel a fejünket, ez a falura is nagyon jellemző. Saját környezetükben is megtalálják pontosan ezeket az embereket, akik a darabban is szerepeltek. Szilágyin nagyon nagy siker volt, éppen egy nappal korábban tartották a bemutatót.

gém

Meglepetés Nagykikindáról

Sikeres csapat, sikeres rendezés

Teljes tarolás volt a nagykikindai régi-új csoport találkozás bemutatkozása. Király Sándor, aki az eddigi években folyton elbújt valahová csoporton belül, most elvégezte a nagybecskereki Deszkára fell! képzést, a csapat, illetve az egyesület fiatal elnökének akaratából erőt merített, és megrendezte élete első darabját, Zalán Tibor *Amese marad* című drámáját. Félelmetes meglepetést okozott ezzel a zsűrinek – és reméljük a közönségnek is –, ugyanis erre a fergeteges rendezésre és csapatjátéokra egyszerűen nem voltunk felkészülve.

Solténszky Tibor egész egyszerűen pofátlanságnak tartotta, hogy Király Sándor, a darab rendezője úgy jelenik meg a színház világában élete első rendezésével, teljes fegyverzetben, mindent tudva a rendezésről, hogy mindenkinél leessen az álla. A darabválasztáshoz is kellett a

jó szimat. Soly nem is kapott levegőt szellemi értelemben, amikor belépett Budai József a színpadra. Azt érezhettük, itt most valami történik, itt most valami „van”. Iszonyú erővel jelen van a játszó a térben és ott körülötte meg fog valami fordulni. És jöttek a többiek, és mindenki ugyanolyan jó. A látott darab nagyon szerencsés találkozás volt a darabválasztásnak, a remek rendezésnek és a nagyszerű színészi játéknak. A színészek olyan jelenléttel, aurával és lélettapasztalattal töltötték meg a karakterüket, és a rendezői színészvezetés olyan remekül sikerült, hogy olyan érzés volt, mintha Zalán Tibor egyenesen rájuk írta volna a darabot. Mindenki eleve többel jön be a térbe, mint egyszerű színjátész, és ez csak rendezői munkával érhető el.

Az olyan apróságok, mint a fröccs tisztán, hogy az bor vagy nem, vagy szódásüveg volt-e a műanyag flakon vagy nem, és az, hogy a vége kicsit talán el lett kapkodva, nem

rontottak az élményen. Az embernek megjön a kedve, hogy ilyen csapattal dolgozzon. Soly beleszeretett a csapatba.

Tóth Ramónának azt javasolta, a monológját kicsit lazábban mondja el. A két dramaturg megegyezett, hogy az a monológ ott kicsit kilóg az előadásból, ami a szerzőhöz intenzív kérdés.

Király Sándor elmondta, hogy megkeresték Zalán Tibort is, és megkérték, jöjjön, nézze meg az előadást, amire sor is fog kerülni. Solténszky Tibor is ezt javasolta.

Brestyánszki Boros Rozália az első 5-10 percben teljesen beleszeretett a látottakba. Nagyon nagy erővel indult az előadás. Hihetetlen érték, hogy egy társulattól egy ilyen remek rendező nő ki. Nagyon sok színészi fejlődést is lehetett látni, és remek volt a darabválasztás. Kisebb gondok voltak csak. Néha ritmusproblémák akadtak, a színész sokáig állt a sötétben, aztán kérdés, hogy fényes nappal hálóköpenyben átmegy-e egy nő a szomszéd kocsmába, de ezek mind apró, megoldható problémák és a kijavításuk csak még

jobbá teheti ezt a remek előadást. Állandó színészjelenlétet lehetett látni akkor is, amikor épp jeleneten kívül volt valaki. Sok apró játékkal gazdagították a színészek a jelenetet úgy, hogy közben nem terelték el a figyelmet a történekekről. Elképesztően bravúros előadást láthattunk, amit Béres Mártnak is meg kell majd néznie, nemcsak felvételtől, hanem élőben is.

Varga Tamás, gém

Gyermekfogalmazások

A Súgó különleges kincsei a szajáni Móra Károly Általános Iskola diákjainak fogalmazásai, versei és az utolsó oldalakon rajzai, Szajánról, színházról. A diákok máris beleshettek a színház világába magyartanárjuk, Krabók Csilla vezetésével. Köszönjük az általános iskola tanári karának, diákjainak a nyitottságot!

SZÜLŐFALUM

Szülőfalum szép Szaján,
hol születtem, s nevelt fel anyám és apám.
Itt kezdtem az óvodát s az iskolát,
s itt hallottam először szüleim intó szavát.

Itt kezdtem el járni és beszélni,
majd később írni és olvasni.
Itt kaptam először kutyát és macskát,
és itt láttam először a dombon
pillangót és szívárványt.

Szülőfalum Szaján,
hol születtem és vártak rám.

Ez a hely, ahol élek,
s hol mindenkit vár egy szerető család,
s rengeteg jó barát.

Bera Emese, 4. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

SZÜLŐFÖLD

Madárcsicsergés, gyerekzsivaj,
sok ember boldog arca,
ez az én szülőföldem hangja.
Földeken dolgozó emberek,
nyüzsgés, mozgás, csupa szeretet.
Szeretlek, te, ki felneveltél, édesgettel,
büszkeség tölt el,
mert te vagy a Szülőföldem.

Kormányos Balázs, 4. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

SZÜLŐFÖLD

Éjjel sok-sok csillag ragyog az égen,
szeretlek, szülőföld, te édes.
Szeretném bejárni a világot,
Megismerni minden bogarat, virágot.
Látni lepkét, úszkáló halakat,
De az otthonom csakis a
szülőföld marad.
Szeretném bejárni a világot,
De egyelőre maradjon ez csak álom!

Kormányos Réka, 4. osztály

Móra Károly Általános Iskola, Szaján

Kovács Noémi, 2. osztály

Katity Anna, 2. osztály

Lévai Arnold, 1. osztály

Holnap a Találkozó színpadán

Aki kimarad, az lemarad!

Holnap is két kiváló csoport idei szorgalmas munkájának gyümölcsét tekinthetjük meg. Itt lesznek a kisoroszi Testvériség–Egység Művelődési Egyesület színjátszói, akik egy jó kis drámát mutatnak be nekünk, és a nemesmiliticsi Németh László Magyar Művelődési Egyesület színjátszó csoportja, amely egy komédiával szeretne jókedvre deríteni bennünket. Nekünk csupán annyi a dolgunk, hogy kényelmesen elhelyezkedjünk a nézőtéren, és befogadó szemmel és szívvel kísérjük játékukat.

Március 25., kedd, 17.00 óra

A KISOROSZI TESTVÉRISÉG–EGYSÉG MŰVELŐDÉSI
EGYESÜLET BEMUTATJA

Kiss Csaba:

Világtalanok (90')

Dráma

Szereplők:

Apa – Lázár Ervin
Fiú – Lőrinc Tianna
Gyuszi – Tombác Imre
Ibolya – Német Mónika
Erika – Szorcsik Edvina
Mária – Fehér Zsuzsanna

A rendező munkatársai:

Rendezőasszisztens: Lázár Ervin
Díszlet: Fehér Géza
Jelmeztervező: Fehér Zsuzsanna
Zene: Gászó Zsuzsanna
Technikai munkatársak: Berta Attila, Kormányos Sándor
Súgó: Gászó Zsuzsanna

Rendező: Lőrinc Gizella

Az előadásról: A darab szereplői, a munkanélküli, alkoholista apa és vak fia, illetve a közelebről meg nem nevezett Otthon lakói, Ibolya és Erika – a társadalom peremvidékén élnek, s alig van esélyük arra, hogy e létből egyénileg vagy összekapaszkodva felemelkedjenek. Nekik azonban van sorsuk, nem úgy, mint Gyuszinak, az Apa vállalkozó fiának, illetve Máriának, az Otthon vezetőjének.

Szociális érzékük hiányzik. Talán a körülöttük olyan radikálisan változó világ az oka annak, hogy egyre nehezebben ismerik fel, különböztetik meg a jót a rossztól.

Március 25., kedd, 20.00 óra

A NEMESMILITICSI NÉMETH LÁSZLÓ MAGYAR MŰVE-
LŐDÉSI EGYESÜLET BEMUTATJA

Fejér István – Kéri Ferenc:

Az alkohol öl (60')

Komédia

Szereplők:

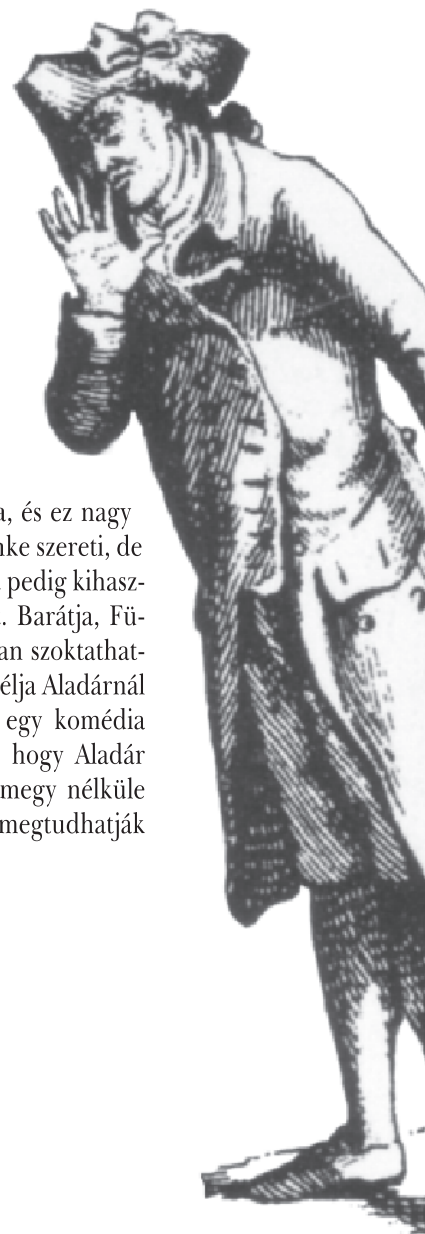
Aladár – Mátyus Béla
Lenke – Litvai Karolina
Fülöp – Báló József
Mama – Dujmovity Eleonóra
Klárka – Grécs Adrianna
Ödön – Brkic Adrijan
Szomszédasszony – Bagi Brigitta
Jóska – Knézi Adrián

A rendező munkatársa:

Súgó: Makai Mónika, Médity Angéla

Rendező: Litvai Karolina

Az előadásról: Aladár az alkohol rabja, és ez nagy gondot jelent a családjának. Felesége, Lenke szereti, de már ő is megsokallja viselkedését, mamája pedig kihasznál minden alkalmat, hogy megalázza őt. Barátja, Fülöp doktor felajánl egy lehetőséget, hogyan szoktathatják le Aladárt az alkohorról. Ajánlatának célja Aladárnál mély lelki megrázkódtatást elérni, amit egy komédia segítségével valósítanak meg azt játszva, hogy Aladár meghalt, megölte az alkohol, és az élet megynélküle tovább... Hogy ezt miként oldják meg, megtudhatják előadásunkból!

Az ő szemükkel

A szajáni diákok az előadásokról

A Súgó különleges kincsei a szajáni Móra Károly Általános Iskola diákjainak fogalmazásai, versei és rajzai Szajánról, színházról. Most élménybeszámolóikat, véleményüket olvashatjuk az eddigiekről. Köszönjük az általános iskola tanári karának, diákjainak a nyitottságot, Krabók Csilla magyartanárnőnek pedig a mentorálást!

A pszichiáter és a páciens közötti kapcsolat egy mára már természetessé vált jelenséggé lett, a pánikolás, pánikbetegség a mai stresszes világ velejárója. Sokat lehet erről olvasni, és a tévében is hallani. Ki-ki a maga módján éli ezt meg, és tesz ellene. Bennem kettős érzést váltott ki a *Csak egy kis pánik!!!* című előadás. Érdekes volt, de ugyanakkor számomra egy kicsit egyhangú, a végkifejlet azonban helyretette bennem a kételyeket.

Jenován Flórián, 7. osztály

A tegnapi esti előadások közül nekem a *Prah* című tetszett a legjobban. Érdekes volt látni, hogy egy nyertes lottószelvényen hogy marakodtak a szereplők. A legjobb viszont az volt, mikor a végén elégettek. Nagyon meglepődtem, én nem így cselekedtem volna. A vége még abból a szempontból is izgi volt, hogy az asszony hogy kitétte a szűrét a férjének. Voltak benne meglepetések, meg sokat nevettem is. Azért kíváncsi lennék rá, hogy mit reagálnék, ha velem is ez történne!

Szabó Eleonóra, 5. osztály

Kovács Anikó, 2. osztály

A *Csak egy kis pánik!!!* című előadás nekem nagyon tetszett. Jó volt végig a hangulata, a benne szereplő emberek bohókásak voltak. Részletezve az egyikük laza, a másikuk önféjű, a harmadikuk pedig végig mérges volt. A végén egy kicsit megijedtem, mikor eldördült a fegyver. Remélem, láthatunk még hasonló jó előadásokat.

Német Bettina, 5. osztály

A tegnapi harmadik előadás *A Párnaember* volt. Vannak emberek, akiknek elnyerte a tetszését, de olyanok is akadtak, akiknek nem. Az előadás nem volt rossz, de egy dolgon nagyon elgondolkodtam. A darab túl komoly, néha ijesztő, tartalmát tekintve mély és borzongást kiváltó volt, szóval drámai. Az bizonyos, hogy hatással volt ránk, ugyanakkor hogy ez kinek mit jelent, mindenki döntse el maga.

Jenován Flórián, 7. osztály

Német Martina, 2. osztály

Az *Amese marad* című előadás egy kocsmában játszódik. Háborús idők járnak épp, de a kocsmának jól megy. A darab Amese hányattatott sorsát és a falu lüke népét mutatja be, akik egyszerre szeretik és gyűlölik is a menekült lányt. Jókat veszekszenek a darabban, sokat poénkodnak, és mindeközben annyi alkoholt isznak, amennyi csak beléjük fér. A szomorú vég ellenére egy jó kis előadás volt, legalábbis én nagyon élveztem.

Juhász Orsolya, 5. osztály

Juhász Orsolya, 5. osztály

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Béres Márta

Újvidéken született, ugyanitt végezte el a gimnáziumot és a Művészeti Akadémiát (Hernyák György, Mezei Zoltán és Pálfi Ervin osztályában). 2006 óta a Kosztolányi Dezső Színház tagja.

„Veszélyes szakmának tartja a munkáját: a művészbánt és őt is bántják. Néha

maga sem tudja, mi van, de szeretne egyszerűen fogalmazni, és úgy, hogy ne nevéssék ki. – A közhelyek is lehetnek igazak, nem? – kérdi, állítja. Például az ő Isten csupa agyoncsépett, de igaz dologról szól: az elfogadásról, a szeretetről. Ennyi. Nem elég? A legrangosabb vajdasági magyar színészdíjat úgy köszönte meg, hogy szeretne minden évben jobb színész és jobb ember lenni. Sokan kinevették.” (Szerbhorváth György interjúja a nol.hu-n 2014-ben)

„Amikor Urbán Andrással dolgozunk, nem kapunk szerepeket, és nem játszunk figurákat. Feladatok vannak, amik az adott munka témájából nőnek ki. A színpadi létezés ki-ki kreativitásának, gondolkodásának, előéletének, érzelmi világának és értelmi képességének a szüleménye.” (*Magyar Narancs*, 2013)

Szerepei a Kosztolányi Dezső Színházban

Shakespeare: *Makrancos Kata* (Bianca); Mrožek: *Tangó* (Ala); *Urbi et orbi* (Móni); Brecht – *The Hardcore Machine*; Brad Fraser: *A szerelem igaz természete* (Benita); John Fowles regénye alapján: *Lepkegyűjtő*; *Turbo Paradiso*; Tolnai Ottó: *Könyökkanyar* (Eleonóra); Sergi Belbel: *Vér*; *Terápia*; Beszédes István: *Szardínia* (Zsilett Zsanett, Magduska); *The Beach*; X; Tolnai Ottó: *A kisinyovi rózsza*; Béres Márta: *One-Girl Show*; Tolnai Szabolcs: *Éljen a szerelem!*; *Dogs and drugs*; *Az eredeti Hamlet*; *Pass-Port trilogia*; *Az ember komédiája*; *Rózsák*; *Két karodban – Ahogy Radnóti Miklós szeretett* – előadóest.

Szerepe a budapesti Vígszínházban:

Othello (Desdemona).

DÍJAI

- 2007 – a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- 2008 – a nagybecskereki Vajdasági Hivatásos Színházak 58. Fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- az újvidéki a Sterija Játékokon a Dara Darinka Čalenić alapítvány legjobb fiatal színésznek járó díja
- a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján meghívást kapott Alföldi Róberttől egy produkció elkészítésére
- a VIII. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) kollégáival (Erdély Andreával, Mészáros Árpáddal és Mikes Imre Elekkel) együtt különdíjat kapott a szakmai zsűritől az *Urbi et orbi* előadásban nyújtott művészi teljesítményért
- 2010 – a Vajdasági Hivatásos Színházak 60. Fesztiváljának különdíja a *The Beach* c. előadás színészeinek (Béres Márta, Erdély Andrea, Mészáros Árpád, Mikes Imre Elek)
- 2010 – a X. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) a legjobb fiatal színésznőnek járó díj
- Pataki-gyűrű díjra jelölték a 2006/2007-es, 2007/2008-as és 2009/2010-es színházi évadban
- 2010. – Vajdasági Magyar Művészeti Díj
- 2011 – Pataki-gyűrű díj a *One-Girl Show* című előadásért.
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, Maja Dimitrijević Aranymédál
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, különdíj az újító jellegért (*One-Girl Show*)
- 2013 – Bodrogvári Ferenc-díj
- 2013 – XXV. Magyar Színházak Fesztiválja, Kisvárdai, Kisvárdai város polgármesterének díja

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Soly, ahogy a szakmában, a színjátszók közül őt mindenki hívja, otthonról haza érkezik a Vajdaságba. Az ő pályája valóban a színházművészet határtalanságát tükrözi, hiszen Európa számos pontján tanult és tanított. Dolgozott együtt a vajdasági magyar színházakkal, és sokszor ellátogatott szakmai és baráti tanácsot adni az itteni premierekre a mainál még nehezebb időkben is.

Soltészky Tibor

ár 1-jétől annak megszűnéséig (2011. június 30.) vezetője. Rádiós művészeti tevékenysége mellett számtalan újságírói területen aktív: újságot szerkeszt és cikkeket ír, olvasószerkesztő, rádiós és tévériporter, kommentátor; színházi dramaturg, rendező; a 90-es években megjelent több verslemez szerkesztő-rendezője.

Már debreceni gimnáziumi éveitől csatlakozik az ottoni színjátszó csoporthoz. Az egyetem alatt a Paál István vezette Szegedi Egyetemi Színpad színésze, majd diákvezetője; tanul József Szajna híres Stúdió Színházában, Jerzy Grotowski Laboratórium Színházában. Oktatói, tréneri munkáját már ebben az időszakban elkezdte, színésztrenínget vezet/tanít Magyarországon mindenütt. A nyolcvanas évek elején rövid ideig dolgozik a Stúdió K-ban is. 1982. január 1-jétől a Rádiószínház dramaturgja, 2003. janu-

A londoni Nemzeti Színház Kelet-Európának szánt színházi (Seeding a Network) és drámapedagógiai (Branching Out) szakmai továbbképzéseinek magyarországi koordinátora. Tanított Dublinban, az EDERED európai ifjúsági színházi kurzusán, az Interplay '98 drámaíró fesztiválon Berlinben, ennek a fesztiválnak 2002-ben magyarországi szakmai igazgatója. Észtországban, Szlovákiában, Romániában, Horvátországban a King Baudouin Foundation és az Európai Kulturális Alapítvány megbízásából vezetett szakmai tréningeket. Több színházi képzési szakanyag kidolgozásában vagy lektorálásában vett részt.

SZÍNPADI MUNKÁI KÖZÜL

Álljon itt az, amelyet ő maga emelt ki önéletrajzában. Friedrich Dürrenmatt nyomán a *Pillanatkép egy bolygóról* (Újvidéki Színház), Móricz Zsigmond nyomán a *Lúdas Matyi* (Rigó Béla verseivel, Darvas Ferenc zenéjével – Egre Gárdonyi Géza Színház), John Updike regényéből az *Eastwicki boszorkányokból* (GNM Színistúdió, Keleti István Művészeti Iskola – Kolibri Színház) készült színpadi művek, valamint a *Tranzit váró* (Panboro Színház), *Édes Anna* (Komáromi Jókai Színház, Marosvásárhelyi Nemzeti Színház), *József* (Káva Színházi Nevelési Társulat), *Toldi* (Jibraki Színház), *A gyáva kistigris* (Budapest Bábszínház), *A nők hatalma* és *A mandragóra* (Soltis Lajos Színház).

SZÁMOS SZAKMAI SZERVEZET TAGJA

Így a műkedvelő színjátszókat tömörítő Szín-Játékos Szövetségé is. A 2013-as POSzT (Pécsi Országos Színházi Találkozó) szelektora. Ugyanebben az évben a Zentai Magyar Kamaraszínház friss, fiatal társulatát rendezte.

ÁLTALA KIEMELT RÁDIÓS ÍRÓI MUNKÁI

Kékszakáll (Max Frisch kisregényéből), *Pogány tűz* (Kodolányi János színdarabjából), *Az üzlettárs* (Joseph Conrad nyomán), *Sába királynője* (Szomory Dezső színművéből), *Senkise* (Jerzy Andrejewski poszthumusz regényéből), *Az aranyecset* (Nemes Nagy Ágnes meseregényéből), a *Szalmabuk lázadása* (Páskándi Géza regényéből). Fontosabb rendezései a Rádiószínházban a következő szerzők műveiből kerültek ki: Andrejewski, Erdős Virág, Papp Zoltán, Pataki Éva, Páskándi Géza, Péterfy Gergely, Piros Sándor, Thuróczy Katalin, Toepler Zoltán, Vajda Miklós, Vathy Zsuzsa, Vörös István...

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Brestyánszki Boros Rozália 2007-ben csatlakozott a Találkozó szakmai zsűrijéhez. A csoportok egy rendkívül nyitott és segítőkész zsűritagot ismerhettek meg. Brestyánszki Rozi 1998-tól a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának dramaturgja. Mindeközben folyamatosan ír saját szövegeket és átdolgozásokat hazai és külföldi meghívásos művészeti versenyekre és pályázatokra, illetve a Népszínházon kívül más társulatok számára is. A 2013/14-es évad *Vörös* című előadását, amelyet ő írt, éppen néhány pillanata válogatták be az idei POSZT versenyprogramjába. A *Vörös* a szabadkai Népszínház Magyar Társulata és a budapesti Katona József Színház közös előadása. A Vajdasági Hivatásos Színházak idei, 64. Fesztiváljának versenyprogramjában szereplő *Übű király* című előadásnak szintén ő a dramaturgja (a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának előadása).

Brestyánszki Boros Rozália

Angol, német és szerb nyelvből fordít. 2000-ben a zürichi Theater Spektakel nemzetközi színházi fesztiválon a szakmai zsűri tagja. A tel-avivi kortárs dráma nemzetközi fórum szakmai műhely munkájának meghívott résztvevője 2001-ben. A műkedvelőkkel 2007-ben nemcsak a Találkozó nyomán kezdett el foglalkozni, de a szabadkai Színitanoda vezetője és állandó tanára is volt. Fontosabb színművei, jelentősebb publikációi között említhetjük *A révész satuja* című darabot (2003, www.zetna.org.), *A kárókatonák még nem jöttek vissza* című szövegkönyvet (amely Gion Nándor azonos című ifjúsági regénye alapján készült), a *Záróra* című zenés színpadi darabot (amelynek társszerzői Mezei Zoltán, Pálfi Ervin, Szóke Attila), a *Stranger In the Night* című drámát, amelyet a szabadkai Színitanodában mutattak be, valamint a *Decenium* című

színháztörténeti munkát (amelyik a szabadkai magyar színjátszás legutóbbi tíz évét dolgozza fel, és a Forum Könyvkiadó Intézet gondozásában jelent meg). *A tengeren nincsen sár* című darab James Cain *A postás mindig kétszer csenget* című regényének a parafrázisa. A Dömötör Andrással közösen írt *Egy elmebeteg nő naplója* című dráma Csáth-motívumok alapján készült. A 2010-es Katona József drámaírói pályázatot *Csörte – avagy a kommunikáció diadala* című darab-

jával nyerte meg, amelyet a Békéscsabai Jókai Színházban mutattak be. 2013-ban a Zentai Magyar Kamaraszínház Hernyák György rendezésében be mutatta a *Möbius* című drámáját. 2009-ben jelent meg *Színházi alapok amatőröknek* című kézikönyve, amelyet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség felkérésére írt, és amely kitűnő segítség lehet egy műkedvelő rendező számára.

DRÁMAÍRÓI ÖSZTÖNDÍJAI

- Örkény István drámaírói ösztöndíj (2003) – *A révész satuja*
- A Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatása (2005) – *Érintetlen*
- Székely János drámaírói ösztöndíj (2009) – *Fanyar ódium*
- Katona József-drámapályázat (2010) – *Csörte*

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. Találkozójának diákzsűrije

Kovács Dominika
a kreatív

Jenován Flórián
a tapasztalt

Kovács Hargita
a kritikus

A diákzsűri is értékkel

Mélységes tiszteletünk mindazoknak, akik továbbálmódták és megvalósították e kulturális rendezvényt, melynek az idén mi is a részesei lehetünk! Utólag is köszönjük a lehetőséget, hogy beválogattak minket a diákzsűribe, és napról napra részesei lehetünk a csodáknak, amelyek a színpadon, a szemünk láttára válnak valóvá. Végigkísérjük, és a szakmai tudásunkhoz mérten értékeljük a terítékre kerülő előadásokat. Magyarán: amatőr értékeli az amatőrt, hiszen a mi szakmai belátásunk e világba még nagyon kezdetleges, de igyekszünk

megmutatni, hogy itt a helyünk. A mi kulturális és irodalmi életben betöltött eddigi szerepünk a vers- és mesemondó versenyekben, a néptánc és zeneművészet terén, illetve az amatőr iskolai színjátszásban mutatkozott meg. Amire számítunk: töménytelen humor, látványos színpadkép, kiváló színészi alakítások, persze az amatőrök szintjén!

Mi minden este ott leszünk, és titeket figyelünk!

Üdvözlettel a diákzsűri tagjai:
Dominika, Hargita és Flórián

Süveg – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. Találkozójának színlapja.

- Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség
- A fedőlapot Antal László és Beszédes István motívumainak felhasználásával Bálint Tibor tervezte
- Tördelő-szerkesztő Bálint Tibor
- Lektor Kaszás Angéla
- Szerkesztők: Gondi Martina, Kálló Lilla, Nádi Karolina, Raffai Ágnes, Varga Tamás
- Technikai munkatársak: Bauerfeind Zoltán, Juhász Gyula, Nagy Abonyi Péter, Nagy Abonyi Szabolcs, Novák Ferenc, Szarka Zoltán

Köszönjük a szajáni Móra Károly Általános Iskola vezetőségének, tanári karának és diákjainak együttműködését!
Köszönjük Krabók Csilla magyartanárnő kreatív munkáját!

Jegyzetek

Hand-drawn ruled lines for notes, each line starting with a small circular knot on the left side.

